
Stefan Löfven (Hovedindlæg)

Herr president! Ärade statsministerkollegor! Kära nordiska vänner! De reste mot nordväst. De kom från olika länder. De flydde undan konflikter, undan förtryck, undan fattigdom och undan svält. Många av dem hade inte mer än det de kunde bära med sig, och med det fick man försöka bygga upp ett nytt liv för sig själv och sin familj.

Så grundades det vackra land som heter Island. Därför finns det ingen bättre plats än denna att samlas på för att diskutera den största utmaning de nordiska länderna står inför just nu. Jag talar självfallet om den globala flyktingkrisen. Vi känner alla till situationen. Vi har eskalerande krig, konflikter och förtryck kombinerat med större möjligheter att röra sig mellan länder. Detta har tillsammans lett till det största antalet människor på flykt sedan andra världskriget.

Alla nordiska länder har kunnat se ökade flyktingströmmar. I Sverige gör vi nu bedömningen att 160 000, kanske 190 000, människor kan komma att söka asyl i vårt land bara under 2015. Vi har i Sverige fyllt upp asylboenden, vandrarhem, gamla skolor och myndighetslokaler. Nu förbereds det också för boenden i tält.

Sveriges befolkning har tagit sig an denna uppgift med stor och enträgen empati. Dessvärre har vi också fått se avskyvärda rasistiska våldsdåd, mord och bränder. Men den stora svenska insatsen i detta definieras av kampen mot rasismen, och den görs med insamlingar, volontärarbete, handfasthet och humanitet. För detta är vi väldigt stolta.

Den svenska regeringen arbetar också ihärdigt för att stötta kommunerna,

---

socialarbetarna, lärarna, poliserna och alla de som gör ett fantastiskt arbete. Vi stöder genom nationell samordning, ny lagstiftning och, inte minst, ökade resurser ut till det lokala arbetet.

Under de senaste veckorna har det dock också blivit tydligt att det svenska mottagningssystemet närmar sig gränsen för sin kapacitet. Vi har i Sverige tidigare tagit strid för att flyktingmottagandet ska fördelas jämnt i hela Europeiska unionen. Vi kommer dessutom nu att begära att Sverige ska bli en del av EU:s omfördelningssystem, så att människor som söker asyl i Sverige också kan placeras i andra EU-länder. Sverige kommer även att ansöka om EU-medel för det stora antal flyktingar som vi har tagit emot. Ingen kan tveka om Sveriges humanitära vilja och ambition, men också vår förmåga har en gräns. Nu måste alla länder ta sitt fulla ansvar.

Det är dags att se att flyktingmottagandet står inför ett paradigmskifte från att ha varit en nationell fråga till att nu vara en internationell fråga. Jag anser att vi i de nordiska länderna behöver värna vår öppenhet mot omvärlden. Det är och förblir en av våra staters absolut största styrkor. Vi behöver värna asylrätten. Det är en mänsklig rättighet, och jag är säker på att det är en rättighet som alla vill veta finns och att den gäller oss om kriget en dag skulle komma till oss.

Det främsta sättet att värna öppenheten och asylrätten är att ha en ordnad och reglerad invandring som inte ger öppenhet till skuggsamhällen och som dessutom har ett brett folkligt stöd. Det främsta sättet att i sin tur värna en ordnad och reglerad invandring är genom att asylmottagandet fördelas jämnt i Norden och i Europa.

Samtidigt behöver vi agera mot flyktingkrisens orsaker. Om vi bara ser till arbetet för att skapa stabilitet och säkerhet i Mellanöstern som ett långsiktigt och tålmodigt arbete vet vi att det kräver statsbyggande, terroristbekämpning, demokratisk utveckling, hantering av vattenresurser och, inte minst, kampen mot klimatförändringarna. Här kan vi i de nordiska länderna göra viktiga och stora insatser. Vi har stor erfarenhet av medlingsarbete. Därför behöver vi också utöver bidragen till kampen mot Isil intensifiera ansträngningarna till stöd för Staffan de Misturas

---

fredsmäklande i Syrien och skapandet av internationella kontaktgrupper med nyckelaktörer. Vi behöver också stå upp för att Rysslands bombningar av den väpnade oppositionen i Syrien måste upphöra. Kriget i Syrien har ingen militär lösning; det har bara en politisk lösning.

Vi i de nordiska länderna är också tongivande biståndspartner. Sverige kommer till exempel att från årsskiftet lansera en femårig regional strategi för Syrienkrisen. Den strategin går ut på att stärka människors livsmöjligheter i Syrien och dess grannländer genom egen försörjning, men också genom att bekämpa det sexuella våldet och stärka kapaciteten för statsbyggande.

Den avgörande genomslagskraften för frågan är dock självfallet alla aktörers samlade insats. Det är vad vi gör tillsammans.

Vänner! Avslutningsvis: I alla globala utmaningar, om det så är flyktingarbetet, fredsskapandet eller omställningen till en hållbar omvärld, måste alla länder kliva fram och ta sin del av ansvaret. Vi gör det i Norden. Vi gör det ledda av den princip som i alla tider har präglat vårt samarbete: Det är att ensamma må vi vara starka i stunden, men tillsammans är vi alltid starkast.

Tietoja

Puheen numero

48

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Stefan Löfven](#)

Speaker role

Sveriges statsminister

Päivämäärä

27.10.15 18:30